

Prinsessen i grisestien

“Duer ikke – kastrér ham!”

sagde den hovmodige prinsesse som kedede sig gudsjammerligt. Én efter én blev de uheldige bejlere ført ned i svinestalden. Her måtte de aflægge deres fine klæder og når de var ganske nøgne, gjorde stalddrengene dem solidt fast over rækværket mellem to svinebåse med hovedet nedad og enden aldeles i vejret.

Der var et farligt leben i svinestalden. Der var staldlugt og fluer og masser af grisemøg. Grisene slikkede de stakkels bejleres ansigter fra den ene side, og på modsat side var bejlernes kønsdele overladt til en anden flok grisebasser.

Sådan stod de indtil det blev aften. Så indfandt prinsessen sig i stalden. Køn var hun den lille strik, men sur og hovmodig.

“Sikke nogen grise!” sagde hun og rynkede sin kønne næse, “kastrér dem!”

Sådan blev det, men hver morgen stod der igen modige friere på gårdspladsen for at bejle til den skønne.